

سیاست ما در قبال چین؛ فاجعه‌ای برای امنیت و رفاه ایالات متحده

رند پال

سناتور جمهوری‌خواه

آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه، اخیراً در کمیته روابط خارجی سنای شهادت داد و تلاش کرد سیاست‌های دولت بایدن را که مدعی است در راستای منافع مردم آمریکا در مقابل چین سخت‌گیرانه عمل می‌کند، توجیه کند. اما این تلاش ناکام ماند.

واقعیت این است که سیاست‌های دولت بایدن در قبال چین، فاجعه‌ای برای امنیت و رفاه ایالات متحده به‌شمار می‌رود. به نظر می‌رسد که رئیس‌جمهور بایدن رضی است که روابط مسالمت‌آمیز و منافع تجاری با چین را به‌خاطر منافع سیاسی کوتاه‌مدتی که از دشمن معرفی کردن چین به دست می‌آید، قربانی کند. متأسفانه، شهادت بلینکن، امید چندانی برای تغییر در آینده نزدیک باقی‌نگذاشت.

در ماه آوریل، آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه ایالات متحده، به پکن سفر کرد تا از رئیس‌جمهور چین، شی‌جین‌پینگ، و وزیر امور خارجه، وانگ‌یی، انتقاد کند. بلینکن چین را به دلیل حمایت از جنگ روسیه در اوکراین مورد سرزنش قرار داد و ادعا کرد که فروش اقلامی یا کاربرد دوگانه - که می‌توانند برای مقاصد تجاری یا نظامی استفاده شوند - مانند نیمه‌هادی‌ها، ماشین‌آلات و تجهیزات مخابراتی به روسیه، دلیل ادامه جنگ در اوکراین است.

این رفتار نمونه‌ای از دورویی است. درحالی‌که ایالات متحده، چین را به پولتانی‌تر کردن جنگ متهم می‌کند، خود واشنگتن در مارس ۲۰۲۲ مانع از توافق صلح احتمالی بین روسیه و اوکراین شد. آمریکا با ارسال سلاح‌ها و تجهیزات با ارزش ده‌ها میلیارد دلار به اوکراین، جنگ را ادامه داده است. در حالی‌که اذعان می‌کند چین هیچ سلاحی به روسیه نمی‌فرستد. دولت بایدن نیز از تعریف پیروزی امتناع می‌ورزد. اهداف جنگی اعلام‌شده اوکراین، که شامل اخراج تمامی نیروهای روسی و بازسوی گیری تمام اراضی است، به‌طور فزاینده‌ای توسط رهبران اروپایی مورد تردید قرار گرفته است. پتر پاول، رئیس‌جمهور چک و رئیس پیشین کمیته نظامی ناتو، اخیراً این اهداف را ساده‌لوحانه خوانده است.

اگر واشنگتن واقعاً قصد داشت روابط تجاری پکن با روسیه را متوقف کند، آیا سرزنش مقامات چینی در پایتخت خودشان باعث تغییر رفتار آنها به نفع منافع آمریکا خواهد شد؟ دیپلماسی مؤثر نیازمند تعامل دوطرفه است، اما دولت بایدن فقط از چین می‌خواهد که از دستورات ما پیروی کند و تهدید به تحریم و تعرفه می‌کند. چین به‌طور کلی به رویکردی بده‌بستان‌محور در سیاست خارجی خود پایبند است، که این موضوع باید فرصت‌هایی برای مذاکرات واقعی با پکن به منظور دستیابی به اهداف ما فراهم کند. به‌راحتی می‌توان تصور کرد که در ازای کاهش صادرات اقلام با کاربرد دوگانه به روسیه، تحریم‌ها و تعرفه‌ها برداشته شوند. اما دولت بایدن تمایلی به بررسی چنین پیشنهادی ندارد. در عوض، رئیس‌جمهور ترجیح می‌دهد سیاست‌ها را براساس ملاحظات سیاسی پیش ببرد.

فقط به تغییر موضع اودر مورد تعرفه‌ها نگاه کنید. در ژوئن ۲۰۱۹، جو بایدن، که در آن زمان نامزد ریاست‌جمهوری بود، توثیت کرد: «ترامپ اصول ابتدایی را نمی‌داند. او فکر می‌کند تعرفه‌هایش توسط چین پرداخت می‌شود. هر دانشجوی سال اول اقتصاد می‌تواند به شما بگوید که مردم آمریکا در حال پرداخت این تعرفه‌ها هستند.» این گفته در سال ۲۰۱۹ درست بود و در سال ۲۰۲۴ نیز همچنان صحیح است. تعرفه‌ها صرفاً یک مالیات بر مصرف‌کننده آمریکایی هستند و برآورد می‌شود که اعمال آن‌ها هزینه‌های سالانه خانوارهای آمریکایی را بیش از ۸۳۰ دلار افزایش دهد.

در مورد مسئله تایوان، حساس‌ترین موضوع در روابط آمریکا و چین، بایدن در چهار نوبت جداگانه به‌اشتباه اظهار داشت که ایالات متحده موظف به دفاع از این جزیره است. برای بیش از چهار دهه، سیاست رسمی ایالات متحده، که در قانون روابط تایوان تصویب شده، «ایهام استراتژیک» بوده است که در آن ایالات متحده متعهد به دفاع از تایوان نیست، اما ظرفیت انجام این کار را حفظ می‌کند. رئیس‌جمهور باید منافع ملی را بر منافع سیاسی مقدم بداند. چین همچنان یک قدرت اقتصادی و نظامی بزرگ باقی خواهد ماند. اگر می‌خواهیم فرزندان و نوه‌هایمان یک آمریکای امن و پسر از فرصت‌های اقتصادی به ارث ببرند، باید یک رابطه پایدار و کارآمد با چین را، که با احترام متقابل و دیپلماسی صادقانه همراه است، دنبال کنیم.

ترجمه: محمدحسین لطفالهی / پس از گذشت ۲ سال و ۴ ماه از آغاز جنگ اوکراین، نظرسنجی جدید اندیشکده کارنگی نشان می‌دهد، به‌رغم تردیدهای زیادی که در خصوص پیروزی کی‌یف وجود دارد، مردم اوکراین همچنان از تداوم جنگ و تلاش برای بازسوی گیری مناطق اشغالی دفاع می‌کنند.

در ماه‌های اخیر، با وجود تصویب بسته کمک‌های آمریکا به اوکراین، وضعیت نیروهای اوکراینی در میدان نبرد یادآور ماه‌های ابتدایی حمله روسیه به این کشور است. می‌توان انتظار داشت که در این شرایط، مردم اوکراین ارزیابی بدبینانه‌ای از ادامه جنگ داشته باشند اما نظرسنجی برگزارشده در مارس ۲۰۲۴ - زمانی که روسیه به تازگی شهر آودیوکارا اشغال کرده بود - به اسپانسرهای اندیشکده کارنگی روایت متفاوتی را از نگاه جامعه اوکراین بیان می‌کند.

شهروندان اوکراینی قویاً این ایده را که «روسیه در حال پیروزی در جنگ است» رد می‌کنند و تنها ۵ درصد چنین باوری دارند. در مقابل اکثریت شرکت‌کنندگان با می‌گویند اوکراین در حال پیروزی است یا معتقدند هیچ‌کدام از طرف‌ها به پیروزی در جنگ نزدیک نیستند. زمانی که از آن‌ها درباره سرنوشت جنگ پرسیده می‌شود، ۷۳ درصد اظهار می‌کنند که اوکراین می‌تواند تمام مناطقی از خاک خود را که در اشغال روسیه است بازسوی گیرد. ۵۶ درصد تأکید دارند که تا پایان سال جاری همه مناطق اشغالی یا بخش بزرگی از آن‌ها آزاد خواهد شد و ۵۹ درصد هم بر این باورند که تادوسال دیگر جنگ به‌طور کامل پایان خواهد یافت. هرچند نتایج این نظرسنجی تفاوت‌هایی با سایر نظرسنجی‌های برگزارشده در ماه‌های اخیر دارد اما نکته مشترک در تمام آن‌ها باور به در دسترس بودن پیروزی برای اوکراین است.

برای ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین خوش‌بینی و تمایل جامعه به تداوم مقاومت هم یک سرمایه سیاسی و هم یک تهدید است. تاکنون تلاش‌های روسیه برای تحمیل خواسته‌هایش به اوکراین شکست خورده و زلنسکی می‌تواند مدعی شود که استراتژی جنگی او از حمایت کامل در داخل اوکراین برخوردار است. هم‌زمان، خواسته‌های حداکثری اوکراینی‌ها می‌تواند زمینه‌ای را ایجاد کند که عدم کسب پیروزی و آزاد نشدن مناطق اشغالی به نوعی سرخوردگی منجر شود. زلنسکی درحالی‌که با یک وضعیت مخاطره‌آمیز در جبهه و ضرورت اتخاذ تصمیماتی سخت در مورد بسیج بیشتر نیروها دست‌وپنجه‌نرم می‌کند، باید میان تقویت روحیه جامعه و ارائه ارزیابی‌های واقع‌بینانه از آنچه می‌توان به دست آورد، تعادل برقرار کند.

شکاف نسلی

نتایج نظرسنجی بیانگر آن است که میان نسل‌های متفاوت اوکراینی‌ها تفاوت‌هایی جدی در خصوص ارزیابی شرایط امروز و چشم‌انداز آینده جنگ وجود دارد. اوکراینی‌های بالای ۶۰ سال، بسیار خوشبینانه به جنگ نگاه می‌کنند و معتقدند اوکراین می‌تواند پیروز نهایی جنگ باشد. آن‌ها همچنین باور دارند که جنگ به زودی پایان خواهد یافت و از همین رو از تداوم جنگ تا زمان آزادسازی تمام مناطق اشغالی حمایت می‌کنند و با مذاکره با روسیه مخالفند. نظرسنجی‌های مشابه هم این خوش‌بینی اوکراینی‌های میان‌سال و مسن را به جنگ تأیید می‌کند؛ از جمله نظرسنجی ملی

اوکراین که اواخر ماه فوریه برگزار شد. با این حال، این نظرسنجی‌ها پیش‌فرض‌ها در خصوص جامعه اوکراین را زیر سؤال می‌برد. اوکراینی‌های مسن‌تر تجربه زیست در دوره اتحاد جماهیر شوروی را دارند و چنین به نظر می‌رسد که آن‌ها با پذیرش همکاری‌های فرهنگی، زبانی و تاریخی با روسیه (نه به معنای داشتن دیدگاه طرفدار روسیه) موافق‌تر باشند.

آن‌طور که نظرسنجی‌های دو سال قبل، زمانی که هنوز جنگ شروع نشده بود نشان می‌دهد بیشتر این نسل از اوکراینی‌ها از حذف زبان روسی از ارتباطات رسمی اوکراین حمایت نمی‌کردند و حتی علاقه‌مند بودند که به‌عنوان شهروندان اتحاد جماهیر شوروی شناخته شوند. از نگاه آن‌ها اوکراین و روسیه «دو ملت برادر» به‌شمار می‌رفتند. اگر کمی به عقب‌تر بازگردیم، حتی زمانی که روسیه شبه‌جزیره کریمه را اشغال و به خاک خود ضمیمه کرد، این نسل از اوکراینی‌ها باور نداشتند که جنگی در راه خواهد بود.

در نقطه مقابل، نسل‌های جوان‌تر اوکراینی‌ها از جمله افراد زیر ۳۵ سال نسبت به چشم‌انداز جنگ بدبین هستند و احتمال پیروزی را اندک می‌دانند. آن‌ها بیشتر تمایل دارند نتیجه جنگ پذیرفته شود و جنگ زودتر پایان یابد. فقط ۴۰ درصد از شهروندان ۱۸ تا ۳۵ سال اوکراینی فکر می‌کنند که جنگ باید تا زمان رسیدن به‌مرزهای ۱۹۹۱ میلادی ادامه یابد. این در حالی است که در میان افراد بالای ۶۰ سال این رقم بیش از ۶۰ درصد است. با این حال، نظرسنجی‌های دیگری هم هستند که نشان می‌دهند نگاه بلندمدت جوانان اوکراینی کمی مثبت‌تر است. طی یک دهه گذشته نسل‌های جوان‌تر در اوکراین نیروی پیشرو اصلی برای سوق دادن بیشتر این کشور به سوی اروپا و دور شدن از روسیه بوده‌اند.

دلیل روشنی وجود دارد که چرا جوانان اوکراینی نسبت به آینده جنگ بدبین‌تر از نسل‌های قبلی هستند؛ آن‌ها کسانی هستند که باید در این جنگ بجنگند. تفاوت نسلی در نگاه به موضوع بسیج عمومی گسترده‌تر نیز این مسئله را تأیید می‌کند. ۷۲ درصد از اوکراینی‌های بالای ۶۰ سال با بسیج عمومی گسترده‌تر برای ارسال سرباز به میدان جنگ موافق هستند اما در میان افراد زیر ۴۵ سال وضعیت متفاوت است و آن‌ها دوست ندارند چنین اتفاقی بیفتد. جوانان اوکراینی احتمالاً فکر می‌کنند جنگ زندگی آن‌ها را به حالت تعلیق درآورده و بر همه چیز آن‌ها از جمله چشم‌انداز شغلی یا تشکیل خانواده و حتی باقی‌ماندن در اوکراین تأثیر می‌گذارد.

یک دلیل مهم دیگر، می‌تواند تفاوت در منابع دریافت اطلاعات باشد. نظرسنجی‌ها ثابت می‌کنند نسل‌های قدیمی‌تر بیشتر اطلاعات خود را از طریق رسانه‌های دولتی و تلویزیون ملی دریافت می‌کنند و چندان رابطه خوبی با شبکه‌های اجتماعی و پیام‌رسان‌هایی مثل یوتیوب و تلگرام که مورد استقبال جوانان است ندارند. رسانه‌های نزدیک به دولت که به باور برخی کارشناسان اخبار را سانسور شده و «به شیوه‌ای ملی‌گرایانه» عرضه می‌کند، چندان به اخبار منفی جنگ نمی‌پردازد و همین هم باعث شده تا کسانی که اخبار را از این منبع دریافت می‌کنند، در درک وضعیت واقعی جنگ دچار مشکل شوند. گروه دیگری که اشاره به آن‌ها به‌طور خاص ضروری است کهنه‌سربازان جنگ و سربازان فعال در جنگ هستند. نگاه این گروه به جنگ بدبینانه و البته مصمم است. آن‌ها باور ندارند که جنگ به

زودی یا طی دو سال آینده پایان می‌یابد و تنها ۳۲ درصد از این گروه اوکراین را پیروز نهایی جنگ می‌بینند اما (۶۷ درصد) معتقدند تا آزادسازی تمامی مناطق اشغالی، اوکراین باید به مبارزه ادامه دهد.

مذاکره؛ راه‌حل یا خیانت؟

در ظاهر تعدادی از اوکراینی‌ها از موضوع مذاکره با روسیه برای پایان دادن به جنگی که تمام جوانب زندگی آن‌ها را تحت تأثیر قرار داده حمایت می‌کنند و زمانی که مستقیماً از آن‌ها پرسیده می‌شود آیا با مذاکره موافقت، در پاسخ به این سوال «بله یا خیر»، ۴۳ درصد موافقت خود را با مذاکره اعلام می‌کنند. نتایج نظرسنجی‌های دیگر هم تقریباً مشابه است.

اما بررسی دقیق‌تر موضوع با سوالاتی حاوی جزئیات بیشتر نتایج متفاوتی را آشکار می‌سازد. وقتی از مشارکت‌کنندگان پرسیده می‌شود که میان ادامه جنگ یا مذاکره کدام گزینه را انتخاب می‌کنند آمار موافقان مذاکره از ۴۳ درصد به ۲۶ درصد سقوط می‌کند. به این معنا که بسیاری از اوکراینی‌های موافق مذاکره، این سناریو را در شرایطی قبول دارند که اوکراین بتواند خود را در موقعیتی قرار دهد که در نهایت بتواند در میز مذاکره خواسته خروج کامل روسیه را مطرح کند. شروط دیگر اوکراین از نظر آن‌ها باید تعقیب قضایی مقام‌های روس و پرداخت غرامت باشد که از نظر روسیه شروطی قابل طرح در مذاکره به‌نظر نمی‌رسند. آن‌ها همچنین با خواسته‌های روسیه از یک مذاکره منتهی به صلح کاملاً مخالفند. زمانی که از مشارکت‌کنندگان در نظرسنجی کارنگی پرسیده شد که شروط روسیه را چگونه می‌بینند، ۸۳ درصد آن‌ها با کاهش توان نظامی اوکراین که از شروط اصلی روسیه در مذاکرات بلاروس و ترکیه در بهار ۲۰۲۲ بود، مخالف هستند. در زمینه‌های دیگر، ۶۵ درصد با پایان جنگ به شرط عدم پیوستن اوکراین به نهادهایی مانند اتحادیه اروپا و ناتو اظهار مخالفت می‌کنند، ۴۶ درصد پایان دادن به جنگ تنها با عقب‌نشینی روسیه از مناطق اشغالی در سال ۲۰۲۲ به این سورا اشتباه می‌دانند و ۴۴ درصد هم تأکید دارند که اوکراین نباید شرط عدم حمله مجدد به روسیه را بپذیرد. به همین دلایل است که تمایل به مذاکره را نباید با تمایل به پذیرش خواسته‌های روسیه یا عدم حمایت از مقاومت جنگی در برابر روسیه اشتباه گرفت. حمایت از مذاکره تضادی با اظهارات مقام‌های دولتی هم ندارد. اخیراً، معاون سرویس اطلاعات دفاعی اوکراین در یک گفت‌وگو اعلام کرد که آگاه است جنگ تنها در میدان نبرد پایان نمی‌یابد و گفت‌وگو با طرف مقابل در پایان یک ضرورت است اما تنها در شرایطی که اوکراین در موقعیتی باشد که بتواند از یک صلح پایدار برخوردار شود. از طرف دیگر، به‌رغم تمایل اوکراینی‌ها به مذاکره، بیشتر آن‌ها اعتمادی به روسیه ندارند و فکر نمی‌کنند که این کشور با حسن‌نیت مذاکره کند. بیشتر شهروندان اوکراینی (۸۶ درصد) نگرانند که احتمال بسیار زیادی وجود دارد که روسیه پس از مذاکره و صلح بار دیگر به اوکراین حمله کند. ۹۱ درصد اوکراینی‌ها حتی معتقدند تمایل روسیه به مذاکره بیشتر نوعی خریدن زمان برای آغاز یک حمله دیگر است. در میان کسانی که مذاکره را هم انتخاب می‌کنند تنها ۲۱ درصد اطمینان دارند که نتایج مذاکره می‌تواند مانع از حملات بعدی روسیه شود.

این نتایج و آمار نشان می‌دهد دغدغه‌گران اوکراین در خصوص

